

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/21/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112200867
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112200867.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o maloletého O. N., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Q. práce, sociálnych vecí a rodiny H., dieťa rodičov: matky S. M., štátnej občianky Slovenskej republiky, bytom Bánovce nad Bebravou, Z. ul. XXXX/XX, v konaní zastúpenej Advokátskou kanceláriou M.. O. N. - M.. Z. N., so sídlom H., A. XXXX a otca A. N., štátneho občana Slovenskej republiky, bytom D. č.XX, v konaní zastúpeného M.. M. G., advokátom, so sídlom H., J. R. XXXX/XXX o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 14P/5/2012-245 zo dňa 29. januára 2015, jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zveril maloletého O. do osobnej starostlivosti otca s tým, že právo zastupovať a spravovať majetok maloletého O. majú obaja rodičia. Matke maloletého dieťaťa uložil povinnosť platiť na výživu maloletého O. sumou po 50,- eur mesačne, k rukám otca, vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred, s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku. Styk matky s maloletým O. upravil tak, že matka je oprávnená stretávať sa s maloletým O. každý párný týždeň v piatok od 13.00 h. do pondelka do 08.00 h. s tým, že matka si dieťa preberie v materskej škole a odovzdá ho v pondelok do materskej školy, každý nepárny utorok od 13.00 h. do nepárnej stredy do 08.00 h. s tým, že matka si dieťa preberie v materskej škole a odovzdá ho do materskej školy, počas letných prázdnin od 01.07. od 09.00 h. do 15.07. do 18.00 h., od 01.08. od 09.00 h. do 15.08. do 18.00 h., počas Vianočných sviatkov v každom párnom roku od 23.12. od 09.00 h. do 01.01. nasledujúceho roka do 18.00 h., v každom nepárnom roku od 02.01. od 09.00 h. do 07.01. do 18.00 h., počas jarných prázdnin každý párný rok od prvého dňa prázdnin od 09.00 h. do posledného dňa prázdnin do 18.00 h., počas Veľkonočných sviatkov v nepárnom roku od Zeleného štvrtka od 09.00 h. do utorka nasledujúceho po Veľkonočnom pondelku do 18.00 h. a počas jesenných prázdnin v nepárnom roku od prvého dňa prázdnin od 09.00 h. do posledného dňa prázdnin do 18.00 h. a otec je povinný styk matke s dieťaťom umožniť, dieťa na styk s matkou riadne pripraviť a odovzdať ho matke v stanovenom čase na dohodnutom mieste, počas prázdnin v mieste bydliska otca, kde je matka povinná dieťa otcovi v stanovenom čase vrátiť. O náhrade trov konania rozhodol súd prvého stupňa tak, že o trovách štátu bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím a žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil súd prvého stupňa výsledkami vykonaného dokazovania, ktoré posúdil podľa § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1, § 25 ods. 1 a 2 Zákona o rodine a uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že rodičia maloletého dieťaťa

spolu nežijú a preto bolo potrebné upraviť ich rodičovské práva a povinnosti, najmä určiť, ktorému z rodičov bude dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Pri rozhodovaní o tejto otázke musí súd prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, musí dbať najmä na citové väzby a vývinové potreby dieťaťa a tiež na to, aby boli zabezpečené čo najpriaznivejšie podmienky pre jeho zdarný a zdravý vývoj. V danom prípade vzal súd do úvahy závery dvoch znaleckých posudkov, z ktorých vyplynulo, že otec dieťaťa má lepšie predpoklady zabezpečiť dieťaťu primeranú výchovu. Z posledného znaleckého posudku mal súd preukázané, že aktuálne nie je vhodná striedavá výchova vzhľadom k osobnostnej štruktúre maloletého dieťaťa a predškolskému vývinovému obdobiu, nakoľko dieťa potrebuje čas na stabilizáciu pred nástupom do základnej školy v roku 2015. Na základe vykonaného dokazovania preto súd zveril maloletého O. do osobnej starostlivosti otca a v otázke určenia výživného s prihliadnutím na osobné a majetkové pomery matky súd zaviazal matku povinnosťou platiť maloletému O. výživné vo výške 50,- eur mesačne, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Takto stanovenú výšku výživného súd považoval za primeranú nielen možnostiam a schopnostiam matky, ale predovšetkým aj potrebám maloletého O., ktorý bude mať už síce 6 rokov, ale stále je dieťaťom, ktoré navštevuje materskú školu. S prihliadnutím na vykonané dokazovanie a skutočnosť, že mal. O. bol zverený do osobnej starostlivosti otca, bolo potrebné upraviť rozsah styku matky s mal. O. súdnym rozhodnutím. Rodičia sa v zásade o úprave styku dohodli s tým, že matka i otec trvali na zverení maloletého O. do ich osobnej starostlivosti. Styk rodiča s mal. dieťaťom je špeciálnou zložkou rodičovských práv a povinností, ktoré patria bez rozdielu každému rodičovi s výnimkou prípadov v zákone uvedených. Hlavným účelom styku rodiča, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, s mal. dieťaťom je zabezpečenie spoluúčasti tohto rodiča na výchove dieťaťa, udržiavanie rodičovského vzťahu a upevňovanie citového puto medzi rodičom a mal. dieťaťom. Rodičia by sa mali na úprave styku s mal. dieťaťom predovšetkým dohodnúť. Nakoľko za danej situácie, dohoda medzi rodičmi maloletého o tom ktorému z rodičov bude maloletý O. zverený do osobnej starostlivosti nebola možná, súd rozhodol o tejto otázke s prihliadnutím na výsledky dokazovania dvoma znaleckými posudkami, zveril mal. O. do osobnej starostlivosti otca a následne upravil styk matky s mal. O. tak, aby bol v prospech mal. dieťaťa, pričom prihliadol na potreby, okolnosti i povinnosti ako dieťaťa tak i rodiča. V danom prípade mal súd za preukázané, že matka má záujem stretávať sa s mal. O. a podieľať sa tak na jeho výchove a upevňovať ich vzájomné citové puto a pre toto má vytvorené i vhodné podmienky. Súd s prihliadnutím na takmer totožné závery dvoch znaleckých posudkov ako i záujem mal. M. a po krehkej dohode rodičov upravil styk matky s mal. O. tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd má zato, že takto upravený styk je v záujme mal. O., zabezpečí spoluúčasť matky na jeho výchove, pomôže udržiavať rodičovské vzťahy a upevní vzájomné ich citové puto. Rozhodnutie o náhrade trov konania účastníkov odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. A pokiaľ ide o náhradu trov konania štátu uviedol, že o trovách štátu, spočívajúcich v úhrade znaleckej odmeny znalcom bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie matka maloletého dieťaťa. Uviedla, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa nesúhlasí, považuje ho za nesprávne, založené na nesprávnom právnom posúdení veci, neúplne zistenom skutkovom stave, pričom súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel aj k nesprávnym skutkovým zisteniam. V konaní súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých a do konania pribral znalkyňu O.. V. T.. Táto bola do zoznamu znalcov zapísaná dňa 14.05.2012. Počas vyšetrenia u uvedenej znalkyne mala matka maloletého veľmi nepríjemné pocity zo znalkyne. Vyšetrenie sa uskutočnilo v rodinnom dome znalkyne, kde žije, znalkyňa pôsobila nesústredeným a unaveným dojmom a matke sa zdôverovala so svojimi osobnými, rodinnými a zdravotnými problémami. Tieto problémy priznala aj súdu prvého stupňa v podaní zo dňa 04.03.2013, ktorým žiadala o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku. Znalkyňa napriek týmto problémom neodmietla vykonať znalecký úkon, podala súdu znalecký posudok, ale matka je toho názoru, že problémy znalkyne mali dopad na kvalitu znaleckého posudku. Matka poukázala súdu prvého stupňa na problémy znalkyne a prezentovala dôvodné pochybnosti o schopnosti znalkyne kvalifikovane a objektívne vykonať znaleckú úlohu. Matka taktiež poukázala na skutočnosť, že menovaná znalkyňa nie je zapísaná v Slovenskej komore psychológov, pričom členstvo v tejto organizácii je zárukou dodržiavania a prehlbovania odbornosti osoby psychológa. Do tejto komory pritom musí byť zaregistrovaná každá osoba, ktorá vykonáva psychológiu ako samostatne zárobkovo činná osoba, pričom musí požiadať o licenciu. O licenciu nemusia žiadať tí psychológovia, ktorí pracujú v pracovnom pomere u zamestnávateľa, ktorý má psychologickú činnosť v predmete podnikania. Menovaná znalkyňa nie je členom Slovenskej komory psychológov a podľa jej vlastných tvrdení jej dňa 22.09.2012 bola doručená výpoveď z pracovného pomeru. Matke teda nie je zrejmé, či a ako menovaná

znalkyňa vykonávala povolanie psychológa v čase podania znaleckého posudku. Vzhľadom na tieto výhrady matky súd prvého stupňa ustanovil v konaní nového znalca O.. N. W.. Napriek tomu sa ale dostatočným spôsobom nevyporiadal vo svojom rozhodnutí so znaleckým posudkom č. 4/2013, ktorý podala znalkyňa O.. V. T. a v odôvodnení svojho napadnutého rozhodnutia napriek výhradám matky proti tomuto posudku, ktorý bol vypracovaný nezákonným a neprípustným spôsobom, cituje závery toho posudku a uvádza, že ich vzal pri svojom rozhodovaní do úvahy. Takýto postup súdu prvého stupňa, keď sa súd nevyporiadal náležite s kvalifikovanými námietkami matky proti znaleckému posudku č. 4/2013 znalkyne O.. V. T. a bez ďalšieho oprel svoje rozhodnutie o jeho závery, považuje matka maloletého za porušenie jej práva na spravodlivý proces. Zo znaleckého posudku č. 20/2014 znalkyne O.. N. W. vyplynulo, že maloletý O. má rád obidvoch rodičov, ľúbi ich, vystíska a znalkyňa zistila, že obidvaja rodičia majú radi svoje dieťa, obidvaja sú schopní poskytnúť dieťaťu základnú rodičovskú starostlivosť. Znalkyňa O.. N. W. bola vypočutá v konaní súdom prvého stupňa, pričom nebola schopná vysvetliť, z akého dôvodu nevypočula maloletého O., resp. nevyšetrila ho takým spôsobom, že by na vyšetrenie nebol prizvaný otec maloletého. Maloletý bol vyšetrení dňa 28.04.2014, kedy ho na vyšetrenie doviedol jeho otec, matka prítomná nebola a potom dňa 19.05.2014, kedy boli prítomní obaja rodičia. Týmto bola porušená rovnosť účastníkov konania. O. mala mať rovnaké podmienky, za ktorých bolo znalecké vyšetrenie vykonané ako otec, t.j. Maloletý O. mal byť vypočutý a vyšetrený len v jej prítomnosti, bez prítomnosti otca. Súd prvého stupňa sa ďalej podľa matky maloletého nijako nevyporiadal ani so správou materskej školy, ktorú maloletý navštevuje a ktorá bola súdom prvého stupňa zabezpečená. V uvedenej správe na čl. 174 spisu je pritom uvedené, že maloletý O. v septembri 2014 v škôlke rozprával, že bude bývať u svojho otca, že ho dá súd jemu a nie mamine. Bol zmenený, neposlušnejší a odvrával učiteľkám. Matka aj súdu prvého stupňa uviedla, že otec maloletého O. na výsluch pred znalcom dôkladne pripravoval. Práve preto chcela matka, aby bol maloletý vyšetrený bez prítomnosti otca, voči ktorému pociťuje rešpekt a v ktorého prítomnosti nevedie nič, čo by mohlo otcovi uškodiť. Matka maloletého ďalej poukázala na to, že súd prvého stupňa žiadnym spôsobom nezistil, akú má otec pracovnú dobu, akým spôsobom sa o maloletého stará, keď otec je živnostníkom, pracuje pre firmu V. a cestuje po celom Slovensku a cez týždeň nie je doma. Otec sa nijakým spôsobom nezaujíma ani o zdravotný stav maloletého O., nemá vedomosť o tom, že musí absolvovať povinné očkovanie. S otcom maloletého sa matka nevie dohodnúť na akejkoľvek skutočnosti týkajúcej sa života maloletého O.. Napríklad sa do dnes nedohodli na výbere základnej školy pre maloletého. V neposlednom rade matka maloletého poukázala na to, že súd prvého stupňa žiadnym spôsobom nevyhodnotil správanie sa otca, ktorý preukázateľne, zámerne a bezdôvodne neumožňoval starostlivosť matky o maloletého, po tom, čo matka bola nútená opustiť spoločnú domácnosť. Súd má pritom povinnosť podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine prihliadať pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností aj na schopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti s druhým rodičom. Matka je toho názoru, že bolo povinnosťou súdu prvého stupňa zveriť maloleté dieťa do osobnej starostlivosti toho z rodičov, u ktorého je predpoklad, že bude dodržiavať rodičovské práva aj druhého rodiča. Na základe uvedeného matka navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že maloletého O. zverí do jej osobnej starostlivosti s tým, že obaja rodičia majú právo zastupovať a spravovať majetok maloletého, otcovi uloží povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 50,- eur mesačne a upravi aj styk otca s maloletým podľa jej návrhu.

K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec maloletého O.. Podľa neho rozhodol súd prvého stupňa vo veci správne. Znalecký posudok č. 4/2013 znalkyne O.. V. T. jednoznačne potvrdil, že silnejšie citové puto má maloletý vytvorené s otcom, s ktorým chce bývať, pričom matka má vo vzťahu k synovi väčší odstup a napätie. Matka so závermi znalkyne nesúhlasila a preto súdu prvého stupňa na jej podnet ustanovil v konaní nového znalca O.. N. W.. Táto vo svojom posudku č. 20/2014 dospela k rovnakým záverom ako predchádzajúca znalkyňa a uviedla, že otec je k synovi tolerantnejší, trpezlivejší, matka je vyžadujúca, karhajúca a citovo chladnejšia. K otázke striedavej výchovy znalkyňa uviedla, že pre maloletého je dôležité mať pokojné stabilné domáce zázemie a pre pokojný psychický vývin maloletého považuje za vhodnejšie ho zveriť do osobnej starostlivosti otca. Súd prvého stupňa postupoval správne, keď vzal do úvahy oba znalecké posudky, ktoré jasne hovorili, že striedavá starostlivosť vhodná nie je a maloletý by mal byť zverený do osobnej starostlivosti otca. Tvrdenia matky teda spochybňujú dva nezávislé znalecké posudky a jej tvrdenia v odvolaní preto považuje otec za neopodstatnené. Tvrdenia matky o tom, že by mal otec akýmkoľvek spôsobom pripravovať syna na výsluch pred znalcom, prípadne ho nejako zaťahovať do súdneho sporu, sa nezakladajú na pravde. Taktiež nie je pravdou, že by mal otec zámerne a bezdôvodne neumožňovať starostlivosť matky o maloletého O.. Bola to práve matka, ktorá záujem o syna nejavila a v konaní sa

snažila o striedavú starostlivosť len preto, aby nemusela na syna platiť výživné. Z uvedených dôvodov otec maloletého navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Kolíznym opatrovníkom maloletého O. sa k odvolaniu matky písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec zmysle § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť ako vecne správny.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému O. vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O.s.p.. Pri rozhodovaní súd prvého stupňa použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím námietkam navrhovateľky dodáva nasledovné:

Pokiaľ ide o osobu znalkyne O.. V. T. a znalecký posudok č. 4/2013, ktorý v konaní súdu podala, v zmysle zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov je znalcom fyzická osoba alebo právnická osoba splnomocnená štátom na vykonávanie činnosti podľa tohto zákona, ktorá je zapísaná v zozname znalcov vedeného Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky /§ 2, § 4 uvedeného zákona/. Ak v predmetnej právnej veci súd prvého stupňa v zmysle § 127 O.s.p. nariadil znalecké dokazovanie a za znalca ustanovil O., ktorú vybral zo zoznamu znalcov vedeného ministerstvom, nie je súd, a to ani súd odvolací, oprávnený preskúmať odborné vedomosti a znalosti takéhoto znalca. Ak sa vyskytnú dôvodné pochybnosti o správnosti znaleckého posudku je súd oprávnený podľa § 127 ods. 2 O.s.p. dať preskúmať podaný znalecký posudok aj inému znalcovi, vedeckému ústavu alebo inej inštitúcii. V danom prípade matka vyslovila pochybnosti o záveroch znaleckého posudku znalkyne O.. V. T. len s poukazom na jej problémy v osobnom, rodinnom a pracovnom živote, pričom ale nijako bližšie neuviedla v čom sa tieto problémy mali prejavovať na správnosti záverov znalkyne v podanom znaleckom posudku alebo na správnosti psychologického vyšetrenia znalkyňou, ktoré ju k týmto záverom viedlo. Súd prvého stupňa takto nemohol mať dôvodnú pochybnosť o správnosti znaleckého posudku znalkyne O.. V. T. a preto nebol dôvod postupovať podľa § 127 ods. 2 O.s.p. /podanie kontrolného znaleckého posudku/.

Vzhľadom k tomu, že predmetom konania je úprava rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a záujem maloletého dieťaťa musí byť pre súd pri jeho rozhodovaní prvoradý a s ohľadom na námietky matky maloletého dieťaťa proti osobe znalkyne, postupoval súd prvého stupňa správne, keď na návrh matky ustanovil v konaní ďalšiu znalkyňu O.. N. W., ktorá podala súdu nový znalecký posudok. Čo sa týka námietky matky, že menovaná znalkyňa porušila svojím postupom pri vyšetrení maloletého O. rovnosť rodičov ako účastníkov konania, keď maloletého vyšetrovala za prítomnosti otca, potom za prítomnosti oboch rodičov ale nikdy nie len za prítomnosti matky, tak tu odvolací súd poukazuje na výsluch znalkyne O.. N. W. pred súdom prvého stupňa dňa 29.01.2015, kde znalkyňa uviedla, že dňa 28.04.2014 vyšetřila maloletého za prítomnosti otca a dňa 19.05.2014 za prítomnosti matky, keď otec sa síce v uvedený deň na vyšetřenie dostavil, ale následne odišiel. Pokiaľ ide o ďalšiu námietku matky maloletého, že otec maloletého na vyšetřenie u znalkyne pripravoval a že bol maloletý otcom ovplyvnený, odvolací súd opäť poukazuje na uvedenú výpoveď znalkyne, ktorá uviedla, že maloletý O. je intelektovo zdatný a nadpriemerný, vie samostatne vyjadriť to, čo cíti a vníma a vo vzťahu k rodičom nenechá manipulovať svojimi citmi.

Súd prvého stupňa ďalej pri svojom rozhodovaní postupoval správne, keď prihliadol na závery oboch v konaní podaných znaleckých posudkov, keď v zmysle § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. A keďže sa závery oboch v konaní podaných znaleckých posudkov v podstate nelíšili /znalkyňa O.. N. W. sa v záveroch svojho posudku dokonca vyjadrila, že sa so závermi znaleckého posudku O.. V. T. stotožňuje/, bolo namieste,

aby súd prvého stupňa svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil s poukazom na závery oboch týchto posudkov.

Matka maloletého O. vo svojom odvolaní ďalej poukázala na to, že súd prvého stupňa žiadnym spôsobom nevyhodnotil správanie sa otca, ktorý preukázateľne, zámerne a bezdôvodne neumožňoval starostlivosť matky o maloletého, po tom, čo matka bola nútená opustiť spoločnú domácnosť. Tu odvolací súd uvádza, že otec maloletého O. tvrdil v konaní zasa opačné skutočnosti, konkrétne, že matka po odsťahovaní sa zo spoločnej domácnosti vo februári 2012 nechala maloletého len v jeho osobnej starostlivosti, sama ju nezabezpečovala a o dieťa sa začala zaujímať až po určení termínu pojednávania vo veci /návrh otca na vydanie predbežného opatrenia z č.l. 72 spisu/. Je teda nepochybné, že obaja rodičia majú na starostlivosť o maloletého O. v čase po odchode matky zo spoločnej domácnosti odlišný pohľad. Aj z obsahu vyšetrení rodičov znalkyňou O.. N. W., ktoré sú obsahom jej znaleckého posudku je zrejmé, že rodičia sa len ťažko dokážu dohodnúť na výchove a starostlivosti o maloletého O.. Podstatnejšie však, je že maloletý O. od dohody rodičov v septembri 2012 až do napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa býval vo faktickej striedavej starostlivosti oboch rodičov, v týždňových intervaloch a teda obaja rodičia sa v zásade snažili rešpektovať rodičovské práva druhého rodiča. Odvolací súd teda v tomto smere nevidí ani u jedného rodiča, teda ani u otca maloletého, takú neschopnosť dohodnúť sa na výchove a starostlivosti s druhým rodičom, ktorá by mohla ovplyvniť rozhodnutie o zverení maloletého O. do osobnej starostlivosti niektorému z rodičov.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., keď odvolací súd vzhľadom na to, že sa vo veci jednalo o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu, rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.